

จุฬาร

ประชาคม

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ประกันคุณภาพการศึกษา

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๘ (พฤษภาคม ๒๕๕๒)

www.onesqa.or.th

ถามในเรื่องอะไร
การแก้ไขที่ ผมคิดว่า
หลักวิธี หาผล

“ผมอยากให้การปฏิรูปการศึกษารอบนี้เป็นรอบสุดท้าย
และนำไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืน”

โดย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

ปฏิรูปการศึกษารอบสอง การประเมินรอบสาม
ปรับแก้ หรือ ปรับรื้อระบบ ??

เกณฑ์วิทยฐานะใหม่...หัวใจอยู่ที่เด็ก : ศึกษานิเทศก์
การพิจารณาให้ผู้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์
มีวิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการ

ทำโครงการง่าย ๆ สไตล์ครูจ๋า

ประมวลภาพบรรยากาศ
โครงการรื้อพลังเพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาไทย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑

ถาม ก...แก้ไข
สตรจ...วิธีกา
มเรียน
นักคิ

“ผมอยากให้การปฏิรูปการศึกษารอบนี้เป็นรอบสุดท้าย และนำไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืน”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ณ สโมสรทหารบก ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดงานสัมมนาโครงการรวมพลังเพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ หัวข้อเรื่อง “ปฏิรูป การศึกษารอบสอง การประเมินรอบสาม : ปรับแต่ง หรือ ปรับรื้อระบบ ??” พร้อมกล่าวปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ทิศทางและนโยบายของรัฐบาลต่อการปฏิรูปการศึกษารอบสอง” ซึ่งจัดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) และมูลนิธิเพื่อพัฒนาการศึกษา “จุลสารประชาคมประกันคุณภาพ การศึกษา” เห็นว่าเป็นสาระสำคัญจึงนำรายละเอียดมาเสนอ

ผมมองไปรอบ ๆ เห็นบุคลากรในที่นี้จำนวนมากมีส่วนร่วมในการปฏิรูป การศึกษาที่ดำเนินการมา ๑๐ ปีที่แล้ว ผมว่าในใจหลายท่านต้องคิดกันอยู่ว่า จะต้องปฏิรูปการศึกษากันอีกกี่รอบ เพราะอะไร และอย่างไร และอาจมี บางท่านคิดไปอีกว่า การปฏิรูปการศึกษาที่ทำมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว หรือเป็นอย่างไร หลาย ๆ ท่านคงมองว่า หากจะมีการปฏิรูปการศึกษากันอีกรอบ คงมีทั้งปัญหาความยุ่งยากหลายสิ่ง หลายอย่างที่ต้องดำเนินการต่อไป

ดังนั้น ผมจึงคิดว่าเมื่อเราพยายามปฏิรูปการศึกษาครั้งที่แล้ว ซึ่งผมเอง มีส่วนร่วมพอสมควร ก็พยายามนึกย้อนกลับไปว่าเป้าหมายที่เราตั้งไว้ในเรื่อง การปฏิรูปการศึกษาได้บรรลุไว้ใน พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๓ ข้อ คือ ๑. การกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง คือ ให้การศึกษาแก่พี่น้องประชาชนทุกคน ๒. การให้ทุกคนมีส่วนร่วมสนับสนุน การจัดการศึกษา และ ๓. เรื่องการศึกษาทั้งเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ ต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

แต่ในวันนั้นเรามีความเชื่อกันว่าจะทำ ๓ เรื่องนี้ได้ ทว่ามีเรื่องราว มากมายที่ต้องเปลี่ยนแปลงกันครั้งใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโครงสร้าง การบริหารจัดการ ผมจำได้มีการพูดกันว่าต้องมีการรวมกระทรวง ศึกษาธิการ (ศธ.) ทบวงมหาวิทยาลัย และหน่วยงานการศึกษาเข้ามา อยู่ทีเดียวกัน ทำอย่างไรให้โครงสร้างของ ศธ. มีเอกภาพ มีการกำหนด ชัดเจนถึงบทบาททั้งภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่จะมีส่วนร่วมจัดการศึกษา มีการพูดถึงการปรับแก้ระบบ การจัดสรรทรัพยากรไปจนถึงระบบการประเมินคุณภาพ ประกันคุณภาพ และปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อที่จะเอื้ออำนวยในการสร้างสังคม การเรียนรู้

ผมคิดว่าวันนี้ผ่านมา ๑๐ ปี เราคงได้เห็นความเปลี่ยนแปลง และความสำเร็จหลาย ๆ ด้าน แต่ ก็ ตั อ ง ย อ ม ร ับ ว่า ในเกือบทุกด้าน ถ้าถามใจ ของคนที่ผลักดันการปฏิรูปการศึกษาใน พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่ามาถึง วันนี้แล้วพอใจไหม ผมเชื่อว่าเกือบทุกคนจะบอกว่า ไม่พอใจ การปฏิรูป ไปไม่ไกลเท่าที่คิด บางเรื่องก็หลงทางหรือเดินวน และต้องยอมรับว่า ในช่วง ๑๐ ปี ต้องใช้ทรัพยากร หรือหลายคนต้องทุ่มเททั้งร่างกาย เวลา สติปัญญามากมาย เช่น เรื่องโอกาสทางการศึกษา เราคิดว่ามีกฎหมาย และก่อนจะออกกฎหมายก็มีรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ๑๒ ปี แต่ระหว่าง ทางมีความสับสนพอสมควร บางยุคนับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย บางยุคนับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น แต่วันนี้ได้กลายเป็น ๑๕ ปี แต่ตลอดระยะเวลา ๑๐ ปี ที่บอกว่าเรียนฟรี

Editor บรรณาธิการ

รายชื่อกองบรรณาธิการ

บรรณาธิการบริหาร

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์
ดร.เพชรรา พัฒนสันติกุล
นายนาวัน วิทยาภรณ์
ดร.คมศร วงษ์รักษา
นางวราตรีหญิง ดร.กิตติยา เอื้อพานัส

บรรณาธิการ

นางสาวธัญปณีย์ ผิวม่วง

กองบรรณาธิการ

นางสาวกัญญา ภูทับทิม
นางศิริธร เวียนศิริ
นางสาวอรุณี รุ่งเรือง

จุลสารประชาคมประกันคุณภาพการศึกษา ฉบับนี้ ขอนำภาพบรรยากาศการจัดงานโครงการ รวมพลังเพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในหัวข้อเรื่อง “ปฏิรูปการศึกษารอบสอง การประเมินรอบสาม : ปรับแต่ง หรือ ปรับรื้อระบบ ??” ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ ที่ผ่านมา ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔-๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ณ สโมสรทหารบก ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ

และขอความจากการปาฐกถาพิเศษ ในเรื่อง “ทิศทางและนโยบายของรัฐบาลต่อการปฏิรูปการศึกษารอบสอง” โดย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ซึ่งได้ฝากประเด็นไว้ เป็นการบ้านแก่คนในวงการศึกษา นอกจากนี้ ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน ผู้นำคนสำคัญ ด้านการปฏิรูปการศึกษาก็ได้บรรยายพิเศษ เรื่อง “ปฏิรูปการศึกษารอบสอง การประเมิน รอบสาม : ปรับแต่ง หรือ ปรับรื้อระบบ ??” รายละเอียดจะเป็นอย่างไร และเมื่ออ่านแล้ว ท่านจะเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นส่วนสำคัญที่จะปฏิรูปการศึกษาได้หรือไม่

ธัญปณีย์ ผิวม่วง
บรรณาธิการ

ก็ยังมีความเสี่ยงว่า ฟรีไม่จริง และยังมีปัญหาที่ค้างคาอยู่ แม้ในปัจจุบันรัฐบาลได้ทำเรื่องเรียนฟรีอย่างเป็นระบบ อย่างเต็มที่ แต่ทุกวันนี้ผมเปิดอีเมลล์โรงเรียนมาก็ยังฟรีไม่จริง ตรงนี้เป็นตัวบ่งบอกว่างานยังหนักที่ต้องทำ

ผมคิดว่าการที่รัฐบาลยอมรับว่าก่อนหน้านี้อยู่มีการเก็บค่าใช้จ่ายหลายตัว และพยายามคำนวณต้นทุนและจัดสรรเงินให้ เป็นก้าวสำคัญมากที่จะนำไปสู่การเรียนฟรี แต่ที่ต้องทบทวนกันต่อไปคือ ค่าใช้จ่ายที่ยังมีการเก็บกันอยู่จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง เราจะสามารถทำให้มีการประมวลมาอย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหาให้ตรงจุดได้อย่างไร แต่ผมคิดว่า

อย่างน้อยที่สุดสังคมมีความตื่นตัว มีความชัดเจนว่าเป้าหมายสุดท้าย คือ การยืนยันว่าการศึกษาคือ การยืนยันว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิทธิและไม่ควรมีค่าใช้จ่ายสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง

ในแง่ของการเข้าถึงการศึกษา นอกเหนือจากการศึกษาขั้นพื้นฐานยังมีจุดสำคัญในระบบอีก ๒ จุดที่ต้องมาแก้ไข ได้แก่ จุดแรกการเข้าถึงการศึกษาในแต่ละระดับ ยังมีเสียงร้องเรียนในความไม่เสมอภาค ความไม่เป็นธรรมในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่โรงเรียนในระดับต่าง ๆ และสิ่งที่ผมคิดว่าคนที่หัวใจเป็นนักการศึกษาจับได้ยาก คือข้อเท็จจริงที่หลายโรงเรียนยังเก็บเงินจากผู้ปกครอง โดยเป็นเงินโหลหรือแลกเปลี่ยนในการเข้าเรียน และนับวันจะเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ตรงนี้ยังเป็นปมที่ต้องแก้ไขให้ได้ ส่วนจุดที่สองที่ยังมีปัญหาคือ รอยต่อระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานกับระดับอุดมศึกษา ซึ่งระบบการคัดเลือกนิสิต นักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัยยังเป็นประเด็นโต้เถียงโต้แย้งกัน และเป็นจุดที่ผมคงต้องแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในรายละเอียดมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันระบบการดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายระดับอุดมศึกษาก็ยังไม่เรียบร้อย

ล่าสุด คณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้มีมติให้มีคณะกรรมการเข้ามาประเมินต้นทุน ค่าใช้จ่าย และวางระบบในการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ นั้นหมายถึงจะมีการประเมินต้นทุนเป็นรายสาขาวิชา การบังคับให้รัฐบาลมีความโปร่งใส และระบบการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างเสมอภาค โดยการใช้สูตรการคำนวณเดียวกัน จุดนี้เป็นเรื่องที่จะต้องผลักดันดำเนินการกัน ส่วนเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา รัฐบาลจะทำให้เสร็จภายในปีหน้าเช่นเดียวกัน โดยจะให้เหลือเพียงกองทุนเดียว คือ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผมพูดทั้งหมดเป็นเรื่องของการปรับแต่ง เพราะหลักการในเรื่องของการที่ทุกคนจะต้องมีสิทธิตรงนี้คิดว่าไม่มีใครโต้แย้ง อย่างน้อยที่สุดตั้งแต่มีการปฏิรูปการศึกษา ทุกรัฐบาล ทุกพรรคการเมืองก็ให้ความสำคัญว่าจะหาอย่างไรให้ลูกหลานมีโอกาสรับการศึกษามากขึ้น

สำหรับเป้าหมายที่ ๒ ที่จะให้ทุกส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผมคิดว่าเรื่องนี้มีความก้าวหน้าไปมาก โดยเฉพาะการที่ภาคธุรกิจ เอกชนให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการศึกษามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการองค์กรภาคประชาสังคมมีความตื่นตัวมากขึ้น แต่ก็มีเรื่องที่รัฐบาลต้องดำเนินการอีก เพราะมีหลายเรื่องที่ยังไม่ได้ทำ เช่น การระดมทรัพยากรเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ การระดมกำลังในสังคมเพื่อเปิดพื้นที่การเรียนรู้ในสังคมต่าง ๆ สิ่งดังกล่าวนี้คือการเร่งรัดปรับแต่งเรื่องที่ยังไม่ก้าวหน้าในการปฏิรูปการศึกษารอบแรก

สิ่งที่ผมคิดว่าน่าหนักใจมากที่สุดคือ เป้าหมายข้อที่ ๓ ที่เป็นหัวใจและเป็นเป้าหมายสำคัญ คือ เรื่องคุณภาพ เป็นเรื่องที่น่าเสียใจว่าจากการประเมินผลของหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในวิชาต่าง ๆ อย่างวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนเกือบทุกครั้งยังน่าผิดหวัง ดังนั้น สิ่งที่ทำห่วยที่สุดในการปฏิรูปการศึกษารอบใหม่ ผมคิดว่าอยู่ตรงนี้ จะต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่าสภาพปัญหาที่ผ่านมาคืออะไรที่ทำให้ไม่สามารถฝ่าฟันตรงนี้ไปได้ ซึ่งผมคิดว่ามีบทเรียนอยู่หลายเรื่อง เช่น เวลาเดินหน้าการปฏิรูปการศึกษา จริง ๆ เรื่องการบริหารจัดการเป็นสิ่งสำคัญ แต่สุดท้ายเราเสียเวลาและทรัพยากรอย่างมากในเรื่องโครงสร้าง โดยหลายครั้งเสียไปกับเรื่องขัดแย้งและเสียไปกับเรื่องที่ไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษา และนี่เป็นบทเรียนสำคัญมาจนถึงวันนี้ แม้แต่เขตพื้นที่การศึกษาก็ยังมาไล่กันใหม่ อีกว่า จะเป็นเขตประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา หรือแม้แต่มหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แล้วรัฐบาลให้คำมั่นสัญญาว่าจะจัดงบประมาณให้เท่านั้นเท่านั้น เอาเข้าจริงก็ยังมีการต่อรอง และกรณีของมหาวิทยาลัยที่ออกนอกกรอบราชการเอง แต่สุดท้ายก็ออกกระเป๋ายอิงกับระบบราชการก่อนจะออกนอกกรอบ ดังนั้น จึงยังเป็นเรื่องทำห่วยว่าในเรื่องโครงสร้างเราจะจริงใจแค่ไหนกับการปฏิรูปการศึกษามากกว่าการเปลี่ยนแปลงกลับไปกลับมา แต่ไม่ได้ส่งผลต่อการทำงานอย่างแท้จริง ทั้งนี้แม้การปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาจะมีองค์กรใหม่อย่าง สมศ. ที่ทำการประเมินผลด้านการศึกษาออกมา แต่เรามีความจริงใจแค่ไหนที่จะนำผลการประเมินมาใช้กัน

ตรงนี้ก็เป็นบทเรียนสำคัญว่าการปฏิรูปโครงสร้าง การปรับยุบหน่วยงาน การตั้งหน่วยงานใหม่ อะไรก็แล้วแต่เราต้องมองไปที่เป้าหมายสุดท้ายให้ได้ว่าทั้งหมดเป็นเพียงเครื่องมือเท่านั้น ไม่ใช่หุ่มเทเวลามาถกเถียงขัดแย้งกันว่าจะเป็นอย่างไรรจนลืมไปเลยว่าเป้าหมายสุดท้ายไม่ได้อยู่ตรงนี้ หากเรายังไม่ก้าวพ้นตรงนี้จะปฏิรูปการศึกษาที่รอบ เราที่จะมาเสียเวลา เสียทรัพยากร การเปลี่ยนแปลงครั้งแล้วครั้งเล่า เราจึงจำเป็นต้องมาทบทวนจากการปฏิรูปครั้งแรกและต้องแก้ไขให้ได้

นอกจากนี้ สำหรับแรงเฉื่อยหรือแรงต่อต้านที่มีอยู่ในสังคมต่อการคิดเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจังยังมีมาก และเป้าหมายที่เราพูดถึงคุณภาพและต้องมีการปรับปรุงพัฒนาทางการศึกษา ความสำเร็จอยู่ที่ว่าเราจะเอาชนะสิ่งดังกล่าวได้มากน้อยแค่ไหน

ผมดูว่ายังมีอุปสรรคที่ไม่ค่อยได้พูดกัน คือ ค่านิยมของสังคมที่จะให้ความสำคัญและเป็นอุปสรรคต่อการปฏิรูป คือ ค่านิยมการสร้างเผยแพร่

องค์ความรู้ในด้านวิชาการ และความซื่อตรง เหตุและผล แต่ถ้าสังคมไม่ให้ความสำคัญ เป้าหมายของการสร้างระบบกระบวนการเรียนรู้ทางการศึกษาที่ดีก็ยังไม่สำเร็จ ส่วนระบบการศึกษานั้นแม้มีระบบการศึกษาออกมาเป็นทางเลือกท้ายที่สุดก็ยังติดอยู่ที่การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งค่านิยมในสังคมยังไม่เปลี่ยนแปลง และนี่เป็นเรื่องใหญ่ หากไม่ทะลุทะลวง ระบบการศึกษาทั้งหมดก็เดินไม่ได้

อย่างไรก็ดี ผมคิดว่าการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ต้องทำเรื่องหลัก ๆ แล้วแก้ปัญหาตรงนั้นให้สำเร็จ เชื่อว่าหากทำได้ในเรื่องอื่น ๆ ก็คงจะตามมา ผมไม่มีข้อสงสัยว่าคนที่มาทำการปฏิรูปการศึกษา จะมั่งคั่งความรู้หรือมีความเข้าใจหรือไม่ เพราะเรื่องนี้พอ ๆ กับเรื่องรัฐธรรมนูญ เพราะประเทศไทยผ่านมามากมายนานแล้ว เพียงแต่แก้ปัญหาให้ตรงจุดที่เป็นสิ่งท้าทาย และคิดว่าการปฏิรูปการศึกษาเท่านั้นหากเราแก้เกี่ยวกับเรียนการปฏิรูปรอบที่ผ่านมาแล้ว จะอยู่ในฐานะที่ดีขึ้นในการปฏิรูปการศึกษารอบใหม่นี้

ผมยืนยันได้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการศึกษา และพร้อมจะสนับสนุนทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลง เพื่ออนาคตที่ดีของประเทศและลูกหลานของเรา และผมก็จะเดินหน้าสนับสนุนเรื่องนี้ต่อไปไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดในอนาคต และขอเป็นกำลังใจให้แก่ทุกท่าน เพราะผมพูดมาตลอดว่าการศึกษาคือมรดกที่สำคัญและคุณค่าที่สุดที่จะทิ้งไว้ให้ลูกหลานเรา ผมอยากให้การปฏิรูปการศึกษารอบนี้เป็นรอบสุดท้าย และนำไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืน

“ปฏิรูปการศึกษารอบสอง การประเมินรอบสาม : ปรับแต่ง หรือ ปรับรื้อระบบ??”

ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสุอาน

หลังจากฟังท่านนายกรัฐมนตรีแล้วทราบว่าเป็นเรื่องยากที่จะดำเนินการ แต่การปฏิรูปรอบสองเป็นการปรับแต่ง คงไม่ใช่ปรับรื้อ ซึ่งเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ท่านนายกรัฐมนตรีถามผมว่าจะปฏิรูปการศึกษาที่รอบ ผมเรียนท่านว่าไม่มีรอบ เพราะถ้าเราเชื่อว่าระบบการศึกษาจะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งต้องมีตลอดเวลา

ในเรื่องการปฏิรูปการศึกษารอบแรก มีกรอบเวลาดังแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ จนถึง พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งดำเนินการมาเป็นเวลา ๔ ปีแล้ว ขณะนี้ขึ้นปีที่ ๑๐ ในการปฏิรูปการศึกษารอบแรก ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒ ฉบับ คือ ฉบับแรกปี ๒๕๕๐ ทำให้เรามีพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับแรก หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ แต่ภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้ยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๘๐ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีเรื่องการศึกษาอีก กฎหมายลูกที่ออกตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ไม่ได้ยกเลิกไปด้วย เช่น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ท่านนายกรัฐมนตรีเข้าใจเรื่องการปฏิรูปการศึกษาเป็นอย่างดี เพราะท่านเป็นประธานกรรมาธิการและได้มีการปรับแก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. ๒๕๕๔ สิ่งที่ได้เพิ่มเติมคือ ทำให้เกิดองค์กรหลักด้านอาชีวศึกษาเป็นอีกแห่งหนึ่ง จึงถือว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเป็นกฎหมายแม่บทฉบับแรกของประเทศไทย ที่เริ่มมีใน พ.ศ. ๒๕๕๒ ด้วยเหตุว่าในสมัยที่ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มีแผนการศึกษาของชาติประกาศเป็นพระบรมราชโองการ แต่ไม่ได้ประกาศเป็นกฎหมาย ทำให้สภาพบังคับไม่เหมือนกับกฎหมาย

ดังนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงถือว่าเป็นกฎหมายฉบับแรกที่มีฐานะเป็นกฎหมายแม่บท และมีฐานะเป็นกฎหมายปฏิรูปการศึกษาด้วย เนื่องจากการเขียนกฎหมายไม่เหมือนกฎหมายทั่วไป โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมีหลายมาตรา และหลายเรื่องเป็นการให้หลักการและนโยบายโดยไม่มีสภาพบังคับ ทำให้ได้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมี ๒ ฐานะ คือ ๑. เป็นกฎหมายแม่บท ซึ่งต้องจัดตามแนวทาง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ และ ๒. เป็นกฎหมายปฏิรูปการศึกษา คือ เรื่องใดที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง

กับญัตติไว้ใน พ.ร.บ. โดยกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบและกรอบเวลาที่จะทำให้แล้วเสร็จ ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของการศึกษาที่เปลี่ยนทั้งระบบและกระบวนการ

การปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงเป็นการปรับรื้อ โดยเฉพาะการบริหารและการจัดการที่ทำให้การศึกษามีการจัดส่วนที่จะรองรับการกระจายอำนาจเป็นเขตพื้นที่การศึกษา จึงน่าจะถือว่าเราได้มีการปรับรื้อมาแล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๒ เฉพาะฉบับนั้นการปฏิรูปการศึกษารอบสองจึงถือเป็นการปรับแต่ง คือ เสริมเต็มเต็มในสิ่งที่ควรทำแล้วไม่ได้ทำให้เหมาะสมและทันสมัยขึ้น

การเปลี่ยนแปลงปฏิรูป มี ๒ เรื่องที่มีความสำคัญ กล่าวคือ ๑. การปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อให้การศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพของคนไทยให้เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ ๒. การปฏิรูประบบการบริหารจัดการ ต้องปรับให้เป็นส่วนส่งเสริมสนับสนุน เพื่อไม่ให้เป็นการเหนี่ยวรั้งการปฏิรูปการเรียนรู้

การปฏิรูปการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- กระบวนการเรียนรู้
- ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
- หลักสูตรสถานศึกษา
- ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน
- เทคโนโลยีการศึกษา
- การประกันคุณภาพการศึกษา

การบริหารและการจัดการ (กระจายอำนาจและการมีส่วนร่วม) ประกอบด้วย

- โครงสร้างองค์กร การรวมหน่วยงานด้านการศึกษาไว้กระทรวงเดียวกัน การจัดโครงสร้างที่เอื้อต่อการกระจายอำนาจ เกิดการกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่และลงสู่สถานศึกษาโดยตรง
- ระบบครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เป็นที่ยอมรับว่าผู้ที่ขับเคลื่อนการปฏิรูปไปสู่หลายทาง คือ บุคลากรสายสนับสนุน

ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารเขตพื้นที่ ซึ่งที่ขับเคลื่อนไม่ได้เต็มที่ เราต้องมาทบทวนว่าปัญหาอุปสรรคอยู่ที่ไหน เรื่องใหญ่คือเรายังไม่ได้พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ซึ่งมีกว่า ๗ แสนคน ให้เป็นครูปฏิรูป ผู้บริหารปฏิรูป

- ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

- กำหนดกรอบเวลาของการปฏิรูป ไม่มีการปฏิรูปไหนที่เป็น การปฏิรูปใหญ่ที่ไม่มีการกำหนดกรอบเวลา กรอบเวลาที่ใช้โดยหลักคือ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๗) ทุกเรื่องต้องจัดให้เข้าสู่ระบบการปฏิรูป แล้วเดินหน้าไป มีเรื่องเดียวที่ให้เวลา ๖ ปี เฉพาะการประกันคุณภาพ ภายนอก (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๗) เนื่องจากมีหน่วยรับบริการกว่า ๔๐,๐๐๐ แห่ง และเป็นเรื่องเดียวที่การปฏิรูปการศึกษาสามารถทำได้ เนื่องจากสามารถประเมินรอบแรกใน พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้หมด ส่วนที่ จะทำได้ดีหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

มีการกำหนดหน่วยงานที่จะรับผิดชอบเรื่องการปฏิรูป

- ใช้หน่วยงานเดิมปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

- จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.) คือ ปฏิรูปการบริหาร และการจัดการ (โครงสร้าง ครู และทรัพยากร) สปศ. เป็นองค์การมหาชนเฉพาะกิจ ตั้งมา ๓ ปี ยุบไปเรียบร้อยแล้ว

พิมพ์เขียวการปฏิรูปการศึกษา (รอบแรก)

การประกันคุณภาพการศึกษามีทั้งการประเมินคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอกนั้นมีการประกันภายในเป็นหัวใจ ควรทำทุกปี และไม่ควรรอ สมศ. เพราะว่า สมศ. ทำทุก ๕ ปี ซึ่งการดำเนินการประกันคุณภาพภายในทุกปีจะทำให้สามารถนำ ผลการประเมินไปใช้ได้ แต่เมื่อ การประกันคุณภาพภายใน ยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร เราจึง นำผลไปใช้ไม่ได้มากเท่าที่ควร

ดังนั้น คณะกรรมการ สถานศึกษา มหาวิทยาลัย

ต้องกำหนดให้การประกันคุณภาพภายในเป็นเรื่องเพื่อพิจารณา องค์การที่มีอำนาจที่จะตัดสินใจต้องได้รับรายงานผลการประเมิน และนำไปใช้

ในช่วงที่อยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น มีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการศึกษาประกาศบังคับใช้ จำนวน ๑๕ ฉบับ เนื่องจากมีการตกค้างมานาน อาทิ พระราชบัญญัติเทคโนโลยี ทางการศึกษา ขอฟกไว้ด้วย ควรเร่งดำเนินการ

การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ตามมาตรา ๓๙ ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ กฎหมาย เตรียมการได้ค่อนข้างดี กล่าวคือ โดยกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งเป็น นิติบุคคล เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ถือว่าเป็นผู้อำนวยการทั้งหมด ไม่แบ่งแยกเป็นการให้ความสำคัญกับสถานศึกษา เพราะเชื่อว่าการศึกษา เกิดที่สถานศึกษา การศึกษาจะดีหรือเลวอยู่ที่สถานศึกษา

การที่ สมศ. กำหนดหน่วยรับประเมิน โดยถือว่าสถานศึกษา เป็นหน่วยรับประเมิน เพราะว่าคุณภาพการศึกษา ดี เลว อยู่ที่นี่ ผู้ที่จะทำให้อ่านออกเขียนได้อู่ที่นี่ ดังนั้น การกระจายอำนาจ ต้องกระจายให้สถานศึกษา แต่ยังดำเนินการได้ไม่เต็มที่

ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวเป็นตัวอย่างเมื่อสักครู่ การพัฒนา ครูประจำการ ผู้ที่ขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญอยู่ที่สถานศึกษา ทำอย่างไรให้สถานศึกษาเข้มแข็งรองรับการกระจายอำนาจและขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษา และลำพังหน่วยใช้ครู คือ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทำได้ แต่ทำได้ไม่เต็มที่ ถ้าจะทำให้จริงจัง ต้องมีสถาบันกลาง คือ สถาบันครูศึกษาแห่งชาติ การทำงานแบบเครือข่าย และช่วยกันพัฒนา ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ เราไปให้ความสำคัญกับ การผลิตครูใหม่ แต่ทำอะไรที่จะทำให้นักที่อยู่ในสนามพัฒนาขึ้น

การปฏิรูปการศึกษา ๙ ปี เป็นการปฏิรูปที่ยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร มีเรื่องเดียวที่สำเร็จ คือ สมศ. ซึ่งล่วงเลยกรอบกำหนดระยะเวลามาแล้ว ๔ ปี การปฏิรูปการศึกษายังไม่ครบทั้งระบบ

เก้าปีแห่งความหวัง-เก้าปีที่ไม่ก้าวหน้า (เท่าที่ควร)

๑. ประเมินผลตามพิมพ์เขียว ส่วนใหญ่ทำไม่เสร็จภายใน กรอบเวลา มีเรื่องเดียวที่ทำได้ในกรอบเวลา คือ การประกันคุณภาพของ สมศ. จากจุดเริ่มต้นถึงปัจจุบัน ล่วงเลยมา ๔ ปี การปฏิรูปการศึกษา ไทยยังไม่เป็นไป “ทั้งระบบและครบกระบวนการ” ของการปฏิรูป

๒. เรื่องการจัดโครงสร้างและองค์กรการบริหาร ทำเสร็จแล้ว เป็นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเรื่องของ “รูปแบบ” ส่วน “กระบวนการ” บริหาร จัดการ แบบกระจายอำนาจยึดสถานศึกษาเป็นฐานและแบบมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วนยังไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร

ไม่โทษใคร จากระบบรวมศูนย์เป็นการกระจายอำนาจ ซึ่งต้องทำ ๒ อย่างก่อนกระจาย คือ ๑. จัดระบบรองรับ กฎหมายบังคับไว้ว่าต้อง กำหนดเป็นกฎกระทรวง ยกเว้นอำนาจบางอย่างที่ผู้บริหารระดับ กระทรวงก็ยังสามารถทำเรื่องมอบอำนาจได้ ใน พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็สามารถ ทำได้ และ ๒. ต้องเตรียมความพร้อมของบุคคลให้สามารถรองรับ ระบบนั้นได้ ต้องเตรียมบุคลากร สถานศึกษาทั้ง ๓๔,๐๐๐ แห่ง มีการอบรมผู้นำ ครูแกนนำ ศึกษานิเทศก์ ผอ.เขต รอง ผอ.เขต อบรม รุ่นแรก ๔ หมื่นกว่าคน แต่มีบุคลากรอีกมากที่ต้องได้รับการพัฒนา

ถ้ากระจายอำนาจโดยไม่มีการจัดระบบรองรับ ไม่มีการสร้าง ความพร้อม จะกระจุกหมด ต้องยอมรับว่ายังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร และยังไม่เชื่อมั่นว่าสถานศึกษาและเขตพื้นที่จะสามารถรองรับ การกระจายอำนาจได้ บางเรื่องอาจต้องแก้กฎหมาย เช่น กฎหมาย การบริหารบุคคล กฎหมายงบประมาณ เป็นต้น ซึ่งต้องดู ๒ ฉบับนี้ด้วย

๓. เรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งเป็นหัวใจของการปฏิรูป การศึกษาก็ยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ทำให้คุณภาพ มาตรฐาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการศึกษาอยู่ในระดับ ที่น่าพอใจ

สิ่งที่เป็นผลสะท้อน ทำให้ไม่ปฏิรูปมา ๑๐ ปีแล้ว ไม่ว่าใครวัดคุณภาพ การศึกษา ยังไม่ดีขึ้น ถ้าใช้ผลสัมฤทธิ์เป็นตัวชี้วัด พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ ค่อนข้างต่ำและยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ เราจึงต้องปฏิรูปเพื่อให้คุณภาพ คนไทยมีคุณภาพการศึกษาที่ดี

การประเมินคุณภาพการศึกษารอบสาม จะสอดคล้องและสอดคล้องกับการปรับแต่งระบบในการปฏิรูปการศึกษารอบสอง ซึ่งจะเน้นเรื่องคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา การเสริมสร้างปัจจัยด้านคุณภาพ ผลที่จะเกิดกับตัวผู้เรียนและความเข้มแข็งของสถานศึกษาในฐานะหน่วยพัฒนาคุณภาพของคนไทย

ในรอบสองหนีไม่พ้นเรื่องคุณภาพ การเสริมสร้างปัจจัยคุณภาพ ครู เทคโนโลยี และหนีไม่พ้นเรื่องความเข้มแข็งของสถานศึกษา การประเมินภายนอกต้องใช้สิ่งเหล่านี้มาเป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่ง แต่อาจไม่ใช่ทั้งหมด เพื่อให้สถานศึกษาที่ดำเนินการไม่ต้องกังวลว่าเมื่อ สมศ. มาประเมินแล้วจะสอดคล้องกันหรือไม่

เกณฑ์วิทยฐานะใหม่...หัวใจอยู่ที่เด็ก

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาให้ผู้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์มีและเลื่อนวิทยฐานะ การพิจารณาให้ผู้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์มีวิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการ

หลักเกณฑ์

๑. คุณสมบัติของผู้รับการประเมินเพื่อให้มีวิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการ ดังนี้

๑.๑ ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับถึงวันที่ยื่นคำขอ หรือ

๑.๒ ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ และหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งศึกษานิเทศก์มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับถึงวันที่ยื่นคำขอ และ

๑.๓ มีภาระงานนิเทศการศึกษาเต็มเวลา และ

๑.๔ ได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบการนิเทศการศึกษาและมีผลงานการนิเทศการศึกษาย้อนหลัง ๒ ปี ติดต่อกัน นับถึงวันที่ยื่นคำขอ

๒. การขอรับการประเมิน

ผู้ขอรับการประเมินสามารถขอรับการประเมินได้ปีละ ๑ ครั้ง และให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับเอกสารครบถ้วนสมบูรณ์ ในกรณีที่ไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี ผู้ขอรับการประเมินมีสิทธิขอถอนคำขอที่เสนอไว้เดิมและยื่นคำขอรับการประเมินใหม่ได้ในปีต่อไป

กรณีผู้ที่จะเกษียณอายุราชการให้ยื่นคำขอก่อนที่จะเกษียณอายุราชการไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

๓. ผู้รับการประเมินต้องผ่านการประเมิน ๓ ด้าน ดังนี้

๓.๑ ด้านความประพฤติ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยพิจารณาจากการมีวินัย การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ และความรับผิดชอบในวิชาชีพ และต้องได้รับการตรวจสอบคุณสมบัติและรับรองจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหัวหน้าส่วนราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรวจสอบข้อมูลจากฐานข้อมูลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงาน ก.ค.ศ. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ประกอบการพิจารณาตามความเหมาะสม

เมื่อผ่านเกณฑ์การประเมินด้านความประพฤติ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพแล้ว ให้ประเมินด้านคุณภาพการนิเทศการศึกษาและด้านผลการนิเทศการศึกษา

ทั้งนี้ห้ามผู้ที่มีผลการพิจารณาโทษทางวินัย และหรือจรรยาบรรณวิชาชีพถึงที่สุดแล้ว ถูกลงโทษที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ ยื่นคำขอรับการประเมินเพื่อให้มีวิทยฐานะ เว้นแต่ได้พ้นจากระยะเวลาที่โทษกำหนดไว้

สำหรับกรณีถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนในรอบครั้งปีใดก็ให้ยื่นคำขอรับการประเมินได้ในรอบครั้งปีถัดไป

๓.๒ ด้านคุณภาพการนิเทศการศึกษา โดยพิจารณาจาก

๓.๒.๑ ประจักษ์พยานการนิเทศการศึกษา

๓.๒.๒ รายงานการประเมินตนเองด้านการนิเทศการศึกษา (Self Assessment Report) รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมาย อย่างน้อย ๑ ปีการศึกษา

๓.๓ ด้านผลการนิเทศการศึกษา โดยพิจารณาจาก

๓.๓.๑ ผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา หรือส่วนราชการ คะแนนผลการทดสอบระดับชาติ (O-net, A-net, NT) อย่างน้อย ๒ ปีการศึกษา กรณีหน่วยงานที่ไม่มีผลการทดสอบ O-net, A-net, NT ให้ใช้ผลการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ หรือ

มาตรฐานการศึกษาตามที่ส่วนราชการหรือหน่วยงาน การศึกษานั้นกำหนด รวมทั้งผลการทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาหรือส่วนราชการ แล้วแต่กรณี และความร่วมมือ การยอมรับของครูและผู้บริหาร สถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาหรือส่วนราชการ แล้วแต่กรณี

๓.๓.๒ ผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

๔. เกณฑ์การตัดสิน

ผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้มีวิทยฐานะ ศึกษาพิเศษชำนาญการต้องมีผลการประเมิน จากคณะกรรมการเป็นเอกฉันท์ โดยมีผลการประเมิน แต่ละด้าน ดังนี้

๔.๑ ด้านความประพฤติ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพอยู่ในเกณฑ์ผ่าน

๔.๒ ด้านคุณภาพการนิเทศการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๕

๔.๓ ด้านผลการนิเทศการศึกษา ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๕

๕. การพิจารณาอนุมัติผลการประเมิน ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้อนุมัติ สำหรับผู้ที่ ยื่นคำขอในช่วงวันที่ ๑-๓๐ เมษายน ให้มีผลไม่ก่อน วันที่ ๑ พฤษภาคมของปีที่ยื่นคำขอ หรือผู้ที่ยื่นคำขอ ในช่วงวันที่ ๑-๓๑ ตุลาคม ให้มีผลไม่ก่อนวันที่ ๑ พฤศจิกายนของปีที่ยื่น

ในกรณีที่เอกสารไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ ให้มีผลไม่ ก่อนวันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับเอกสาร ตามที่กำหนดครบถ้วน สมบูรณ์

๖. เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา ผลการประเมินและมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้เป็นที่สุด

๗. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายความว่า รวมถึงส่วนราชการ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หมายความว่า รวมถึง อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง ด้วย

วิธีการ

๑. ให้ผู้ขอรับการประเมินดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ ให้ยื่นคำขอด้วยตนเองพร้อมเอกสารตามข้อ ๑.๓ ต่อผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหัวหน้าส่วนราชการ แล้วแต่กรณี เพื่อตรวจสอบ คุณสมบัติและรับรอง ในช่วงวันที่ ๑-๓๐ เมษายน หรือในช่วงวันที่ ๑-๓๑ ตุลาคม

๑.๒ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหัวหน้า ส่วนราชการ แล้วแต่กรณี ตรวจสอบคุณสมบัติและรับรองว่าผู้ขอรับการประเมิน ไม่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษทางวินัย และหรือจรรยาบรรณวิชาชีพ เว้นแต่ โทษภาคทัณฑ์ และเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะได้รับการประเมินเพื่อให้มีวิทยฐานะ

๑.๓ ให้ผู้รับการประเมินส่งเอกสาร อย่างละ ๑ ชุด ดังนี้

๑.๓.๑ ประจักษ์พยานการนิเทศการศึกษา

๑.๓.๒ รายงานการประเมินตนเองด้านการนิเทศการศึกษา (Self Assessment Report) รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมาย อย่างน้อย ๑ ปีการศึกษา

๑.๓.๓ ผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

๑.๓.๔ สำเนาทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ที่มีการรับรอง โดยผู้บังคับบัญชา

๒. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรวจสอบเอกสารตามข้อ ๑ แล้วส่งให้ คณะกรรมการประเมิน

๓. ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตั้งคณะกรรมการประเมิน จำนวน ๓ คน ต่อผู้ขอ ๑ ราย ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือ หัวหน้าส่วนราชการนั้น ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาโท จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ และบุคคลภายนอกเขตพื้นที่การศึกษาหรือส่วนราชการนั้น จากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.ค.ศ. กำหนด จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ ประเมิน โดยตั้งประธานจากผู้ทรงคุณวุฒิ

๔. ให้คณะกรรมการประเมินดำเนินการประเมินด้านความประพฤติ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยพิจารณาจากคำรับรองของ ผู้บังคับบัญชา และประวัติผู้รับการประเมิน เกี่ยวกับการกระทำความผิดวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ หรือมีมลทินมัวหมองต่าง ๆ จากฐานข้อมูลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักงาน ก.ค.ศ. และสำเนาทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ตามที่ เห็นสมควร หากผ่านเกณฑ์การประเมินให้ทำการประเมินด้านคุณภาพการนิเทศ การศึกษาและด้านผลการนิเทศการศึกษาต่อไป

๕. การประเมิน ให้ประเมินตามแบบที่ ก.ค.ศ. กำหนด

๖. คณะกรรมการประเมินอาจให้ผู้รับการประเมินตอบข้อซักถามใด ๆ เพิ่มเติมด้วยก็ได้

๗. เมื่อคณะกรรมการประเมินแล้วให้ส่งผลการประเมินให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา เพื่อสรุปผลการประเมินเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา

๘. กรณีไม่อนุมัติ ผู้ขอสามารถส่งคำขอรับการประเมินครั้งใหม่ได้ในปีต่อไป

๙. กรณีอนุมัติ ให้เสนอผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ พิจารณาดำเนินการบรรจุ และแต่งตั้ง แล้วรายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อทราบ

ฉบับหน้าติดตามเรื่องการพิจารณาให้ผู้ดำรงตำแหน่งและวิทยฐานะ ศึกษาพิเศษชำนาญการเลื่อนเป็นวิทยฐานะศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ

ทำโครงการง่าย ๆ สไตล์ครูอ้อ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ สำราญใจ

ประธานกรรมการบริหารศูนย์เครือข่าย สมศ. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานการศึกษานั้น สถานศึกษาต้องจัดทำโครงการเพื่อตอบสนองต่อมาตรฐาน และตัวบ่งชี้หลากหลายโครงการ อาจจะทำให้รู้สึกว่าเป็นภาระจนถึงขั้นเบื่อหน่ายได้ อีกทั้งยังเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากร เช่น กระดาษในการทำแผนโครงการและรายงานผลการดำเนินงาน เพราะแต่ละโครงการใช้กระดาษเป็นจำนวนไม่น้อย จึงใคร่เสนอแนวทางจัดทำโครงการอย่างง่าย ๆ ตั้งแต่เริ่มคิดอย่างเป็นระบบ ตรงไปตรงมา นำเสนออย่างกระชับ โดยใช้กระดาษเพียง ๑ หรือ ๒ หน้า คงจะเป็นประโยชน์กับสถานศึกษาบ้าง และได้เป็นส่วนหนึ่งของการช่วยลดภาวะโลกร้อนได้ด้วย

ความหมายของโครงการ

โครงการ (Project) คือ การทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามความประสงค์หลักอันหนึ่งภายในขอบเขตระยะเวลาที่แน่นอนในช่วงหนึ่ง

ลักษณะของโครงการ

๑. มีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญเพียงวัตถุประสงค์เดียว
๒. มีเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดแน่นอน
๓. กิจกรรมในโครงการต้องมีความประสานสัมพันธ์กันนำไปสู่วัตถุประสงค์หลักที่วางไว้

วัฏจักรการทำงานโครงการ

๑. วางแผน (Plan) เป็นการคิดล่วงหน้าว่าจะทำอะไรให้เกิดผลอะไร และทำอย่างไร สิ่งที่ได้จากขั้นนี้คือแผนการทำงาน
๒. ปฏิบัติตามแผน (Do) เป็นการทำงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้
๓. ตรวจสอบ (Check) เป็นการรวบรวมหลักฐานข้อมูลเพื่อแสดงว่าการทำงานเป็นไปตามแผน เกิดผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ และให้สารสนเทศที่จะใช้ประกอบการตัดสินใจว่าจะดำเนินการปรับปรุงพัฒนาโครงการอย่างไร
๔. ปรับปรุง (Act) เป็นการตัดสินใจดำเนินการเพื่อปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานให้บรรลุผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ส่วนประกอบของแผนการทำงานโครงการ

๑. ชื่อโครงการ
๒. หลักการและเหตุผล (แนวคิดหลักที่ใช้ในการทำโครงการ และเหตุผลความจำเป็นที่ต้องทำโครงการ)
๓. วัตถุประสงค์ (ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการทำโครงการ) ตัวชี้วัด (หลักฐานที่เป็นรูปธรรมที่สามารถสังเกตและวัดได้ที่เกิดผลตามวัตถุประสงค์แล้ว) และเป้าหมาย (ระดับของตัวชี้วัดที่ยอมรับว่าได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง)
๔. วิธีดำเนินการ (ชุดของกิจกรรมที่จะปฏิบัติต่อเนื่องเป็นขั้นตอนประสานสัมพันธ์กันเพื่อทำให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์)
๕. ทรัพยากรที่ต้องการ (วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร ฯลฯ ที่ต้องใช้เพื่อให้การทำงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ อาจแสดงในรูปของวงเงินงบประมาณที่ต้องการ)
๖. ระยะเวลาดำเนินการ (จุดเวลาที่เริ่มทำโครงการและสิ้นสุดโครงการ)
๗. ปฏิทินการปฏิบัติงาน (การระบุช่วงเวลาของกิจกรรมแต่ละกิจกรรมในวิธีดำเนินการ)
๘. การประเมินผล (วิธีการที่จะตรวจสอบว่าการดำเนินการได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่)
๙. ผู้รับผิดชอบ

สิบคำถามเพื่อวางแผนโครงการ

ในการพัฒนาโครงการผู้จัดทำโครงการควรจะได้พิจารณาตอบคำถามเหล่านี้ให้รอบคอบ ให้ได้คำตอบที่ชัดเจนก่อน คำถามเหล่านี้ได้แก่

๑. ทำอะไร (คำตอบคือ ชื่อโครงการ)
๒. ทำไมต้องทำ (คำตอบคือ หลักการและเหตุผล)
๓. ทำแล้วจะเกิดอะไรขึ้น (คำตอบคือ วัตถุประสงค์)
๔. มีสิ่งใดแสดงว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้น (คำตอบคือ ตัวชี้วัด)
๕. เกิดในปริมาณเท่าใดจึงจะยอมรับ (คำตอบคือ เป้าหมาย)
๖. ต้องทำอย่างไรจึงจะเกิดผลตามข้อ ๓ (คำตอบคือ วิธีดำเนินการ)
๗. ต้องใช้ทรัพยากรอะไรบ้าง (คำตอบคือ ทรัพยากรที่ต้องใช้หรืองบประมาณ)
๘. ทำเมื่อใด (คำตอบคือ ระยะเวลาดำเนินโครงการ)
๙. จะรู้ได้อย่างไรว่าทำสำเร็จหรือไม่ (คำตอบคือ วิธีการประเมินผล)
๑๐. ใครเป็นผู้รับผิดชอบ (คำตอบคือ ผู้รับผิดชอบ)

ตัวอย่าง

ต้องการพัฒนาลักษณะนิสัยความเป็นนักอ่านให้แก่ผู้เรียน

๑. ทำอะไร (สร้างนิสัยรักการอ่าน สร้างนักอ่าน)
๒. ทำไมต้องทำ (เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ตามมาตรฐานการศึกษาที่ ๖)
๓. ทำแล้วเกิดผลอะไรขึ้น (ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน)
๔. มีสิ่งใดแสดงว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้น (จำนวนนักเรียนคิดเป็นร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่อ่านหนังสือนอกหลักสูตรเป็นประจำเดือนละ ๒ เล่ม, สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ความรู้ที่ได้จากการอ่านได้, สามารถตั้งคำถามเพื่อจะแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่านได้)
๕. เกิดขึ้นในปริมาณเท่าใดจึงจะยอมรับ (มีนักเรียนร้อยละ ๘๐ ที่อ่านหนังสือนอกหลักสูตรเป็นประจำเดือนละ ๒ เล่ม, มีนักเรียนร้อยละ ๗๕ ที่สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ความรู้ที่ได้จากการอ่านได้ และมีนักเรียนร้อยละ ๗๕ ที่สามารถตั้งคำถามเพื่อจะแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่านได้)
๖. ต้องทำอะไร

กำหนดเกณฑ์คัดเลือกหนังสือที่นักเรียนแต่ละระดับชั้นควรได้อ่าน และคัดเลือกหนังสือที่ควรอ่านระดับชั้นละ ๑๖ เรื่อง

- จัดหาหนังสือที่ได้รับการคัดเลือกมาไว้ในห้องสมุดอย่างน้อยเรื่องละ ๓ เล่ม
 - มอบสมุดบันทึกการอ่านให้แก่นักเรียนพร้อมชี้แจงกติกา (นักเรียนจะต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน สรุปประเด็นสำคัญ ตั้งคำถามเพื่อจะแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่าน)
 - ครูตรวจสอบสมุดบันทึกการอ่านของนักเรียนทุกสัปดาห์ให้ความช่วยเหลือกรณีที่นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน และกระตุ้นให้นักเรียนอ่านอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
 - จัดรายการตอบปัญหาจากหนังสือที่อ่านเดือนละ ๑ ครั้ง (ให้รางวัลแยกตามระดับชั้น)
 - จัดประกวดเรียงความเรื่อง “หนังสือในดวงใจ” ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง (ให้รางวัลแยกตามระดับชั้น)
 - รวบรวมสมุดบันทึกการอ่านสรุปผลสำเร็จของโครงการ
๗. ต้องใช้ทรัพยากรอะไรบ้าง (ค่าหนังสือ ๕,๐๐๐ บาท ค่าจัดทำสมุดบันทึกการอ่าน ๕๐๐ บาท ค่ารางวัล ๕๐๐ บาท)
๘. ทำเมื่อใด (เริ่มต้นวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ สิ้นสุดวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓)

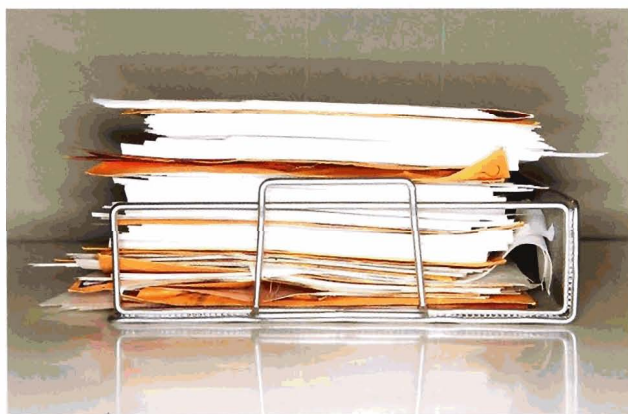
๙. จะรู้ได้อย่างไรว่าทำสำเร็จหรือไม่ (ตรวจสอบบันทึกการอ่านนับจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่มีลักษณะตามตัวบ่งชี้ เปรียบเทียบกับเป้าหมาย โครงการจะสำเร็จเมื่อบรรลุเป้าหมายทุกตัวชี้วัด)

๑๐. ใครเป็นผู้รับผิดชอบ (คณะกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน)
- เมื่อได้คำตอบที่ชัดเจนจากการตอบคำถามทั้ง ๑๐ ข้อแล้วก็นำคำตอบไปเขียนเป็นโครงการตามแบบฟอร์ม ถ้าเป็นไปได้ควรกำหนดแบบฟอร์มให้สาระสำคัญทั้งหมดแสดงได้ใน ๑ หน้ากระดาษ หรืออย่างมากไม่เกิน ๒ หน้ากระดาษ ดังตัวอย่าง

การรายงานผลการดำเนินงานโครงการ

ควรรายงานในประเด็นต่อไปนี้

๑. ความเป็นมา-กล่าวถึงโครงการที่ทำในสาระที่สำคัญ คือ วัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จและเป้าหมาย วิธิดำเนินการ และระยะเวลาดำเนินการ
 ๒. วัตถุประสงค์และขอบเขตของรายงาน-ระบุว่า จะรายงานเกี่ยวกับอะไร ประเด็นใดบ้าง ในขอบเขตแค่ไหน
 ๓. วิธีรวบรวมหลักฐานข้อมูลเพื่อการรายงาน-ระบุว่า มีการใช้หลักฐานข้อมูลอะไร ได้หลักฐานข้อมูลนั้นมาได้อย่างไร
 ๔. การดำเนินงานตามแผน-ระบุว่าได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างไร เมื่อใด ตามที่ได้ปฏิบัติจริง (อาจไม่ตรงตามที่เขียนไว้ในแผนโครงการก็ได้ แต่ต้องระบุว่ามีการปรับเปลี่ยนแผนอย่างไร เพราะอะไร)
 ๕. ผลการดำเนินงาน-เป็นการกล่าวถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ โดยจะต้องนำเสนอหลักฐาน ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อยืนยันว่าผลได้เกิดขึ้นจริง แล้วจึงสรุปผลเป็นรายวัตถุประสงค์หรือตัวชี้วัด)
 ๖. อภิปรายผลการดำเนินงาน-กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ หรือไม่สำเร็จให้ระบุถึงสาเหตุที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จ ระบุถึงจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา ปัญหาอุปสรรคในระหว่างการทำงาน และการปรับแก้ปัญหาลักษณะเหล่านั้น
 ๗. ข้อเสนอแนะ-เป็นการเสนอแนวทางที่จะทำให้โครงการประสบความสำเร็จหรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาลักษณะเหล่านั้น
- หรือถ้าต้องการนำเสนอสั้น ๆ ให้อยู่ใน ๑-๒ หน้า (ดังตัวอย่าง) ก็อาจนำเสนอเฉพาะหัวข้อต่อไปนี้ คือ
๑. ความเป็นมา (กล่าวถึงได้ทำโครงการอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไร ตัวชี้วัดความสำเร็จและเป้าหมายของโครงการคืออะไร)
 ๒. ผลของการดำเนินงาน (ตามวัตถุประสงค์)
 ๓. จุดเด่น (จุดที่ควรพัฒนา)
 ๔. ข้อเสนอแนะ

รายงานผลการดำเนินงานโครงการฟูปักนักอ่าน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๒

โดย คณะกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

ความเป็นมา

ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ได้จัดให้มีโครงการฟูปักนักอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และมีตัวชี้วัดความสำเร็จและเป้าหมาย คือ

๑. นักเรียนร้อยละ ๘๐ ของนักเรียนทั้งหมดที่อ่านหนังสือนอกหลักสูตรเป็นประจำเดือนละ ๒ เล่ม

๒. นักเรียนร้อยละ ๗๕ ของนักเรียนทั้งหมดที่สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ความรู้ที่ได้จากการอ่านได้

๓. นักเรียนร้อยละ ๗๕ ของนักเรียนทั้งหมดที่สามารถตั้งคำถามเพื่อจะแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่านได้ และมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

๑. กำหนดเกณฑ์คัดเลือกหนังสือที่นักเรียนแต่ละระดับชั้นควรได้อ่านและคัดเลือกหนังสือที่ควรอ่านระดับชั้นละ ๑๖ เรื่อง

๒. จัดหาหนังสือที่ได้รับการคัดเลือกมาไว้ในห้องสมุดอย่างน้อยเรื่องละ ๓ เล่ม

๓. มอบสมุดบันทึกการอ่านให้แก่ นักเรียนพร้อมชี้แจงกติกา (นักเรียนต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน สรุปประเด็นสำคัญ ตั้งคำถามเพื่อจะแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่าน)

๔. ครูตรวจสอบสมุดบันทึกการอ่านของนักเรียนทุกสัปดาห์ ให้ความช่วยเหลือ กรณีที่นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน และกระตุ้นให้นักเรียนอ่านอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๕. จัดรายการตอบปัญหาจากหนังสือที่อ่านเดือนละ ๑ ครั้ง (ให้รางวัลแยกตามระดับชั้น)

๖. จัดประกวดเรียงความเรื่อง “หนังสือในดวงใจ” ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง (ให้รางวัลแยกตามระดับชั้น)

๗. รวบรวมสมุดบันทึกการอ่านมาตรวจสอบ สรุปผลสำเร็จของโครงการ

มีระยะเวลาดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

วิธีประเมินผลโครงการ

โดยการตรวจสอบสมุดบันทึกการอ่านทุกสัปดาห์ และตรวจสอบสมุดบันทึกปลายปี พิจารณาประเด็นเกี่ยวกับจำนวนหนังสือที่อ่านและความต่อเนื่องสม่ำเสมอ ความสามารถในการสรุปประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และความสามารถในการตั้งคำถามเพื่อแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่าน

ผลการดำเนินงาน

จากการตรวจสอบสมุดบันทึกการอ่าน แฉกนับจำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือเป็นประจำเดือนละ ๒ เล่ม จำนวนนักเรียนที่สามารถสรุปประเด็นสำคัญจากหนังสือที่อ่านได้ และจำนวนนักเรียนที่ตั้งคำถามเพื่อแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่านได้ แยกตามระดับชั้นเป็นดังนี้

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือเป็นประจำเดือนละ ๒ เล่ม	จำนวนนักเรียนที่สามารถสรุปประเด็นสำคัญจากหนังสือที่อ่านได้	จำนวนนักเรียนที่สามารถตั้งคำถามเพื่อแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่านได้
ป. ๑	๒๓	๒๑	๑๗	๑๔
ป. ๒	๒๔	๒๔	๒๒	๒๑
ป. ๓	๓๒	๓๐	๒๙	๒๙
ป. ๔	๒๐	๑๙	๑๘	๑๘
ป. ๕	๑๗	๑๗	๑๗	๑๕
ป. ๖	๑๔	๑๔	๑๕	๑๕
รวม	๑๓๐	๑๒๖	๑๑๘	๑๑๓
ร้อยละ		๙๖.๒๑	๘๙.๓๙	๘๕.๖๑

- จากการดำเนินงานสรุปได้ว่า
- ๑. มีนักเรียนร้อยละ ๙๖.๒๑ ของนักเรียนทั้งหมดอ่านหนังสือเป็นประจำเดือนละ ๒ เล่ม
 - ๒. มีนักเรียนร้อยละ ๘๙.๓๙ ของนักเรียนทั้งหมดสามารถสรุปประเด็นสำคัญจากหนังสือที่อ่านได้
 - ๓. มีนักเรียนร้อยละ ๘๕.๖๑ ของนักเรียนทั้งหมดสามารถตั้งคำถามเพื่อแสวงหาความรู้ต่อจากเรื่องที่อ่านได้

ผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายทุกตัวชี้วัด ถือว่าโครงการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๑. มีการคัดเลือกหนังสือให้อ่านได้เหมาะสมกับระดับความสามารถ และความสนใจของนักเรียนแต่ละระดับชั้น ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่าน
- ๒. มีการตรวจบันทึกการอ่านอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เมื่อครูพบปัญหาการอ่านของนักเรียนก็ได้ให้การช่วยเหลือแก้ไขได้ทันทันที
- ๓. การจัดกิจกรรมรายงานตอบปัญหา ประกวดเรียงความ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอ่านได้เป็นอย่างดี

ปัญหาและอุปสรรค

- ๑. นักเรียนจำนวนหนึ่งยังขาดทักษะการอ่าน เช่น อ่านได้ช้า อ่านแล้วจับประเด็นสำคัญไม่ได้ ตั้งคำถามเพื่อแสวงหาความรู้ต่อไม่ชัดเจน เป็นต้น
- ๒. นักเรียนบางคนขาดความรับผิดชอบไม่ส่งคืนหนังสือตามกำหนด ทำหนังสือชำรุดเสียหาย

ข้อเสนอแนะ

- ๑. ควรจัดให้มีคลินิกการอ่าน เพื่อซ่อมเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านแก่นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน
- ๒. ควรสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีถนอมรักษาหนังสือ และฝึกความรับผิดชอบต่อส่งคืนหนังสือตามกำหนด

โครงการฟูปักนักอ่าน

หลักการและเหตุผล ตอบสนองต่อมาตรฐานที่ ๖ ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย											
เพื่อให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน	ร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่อ่านหนังสือนอกหลักสูตรเป็นประจำเดือนละ ๒ เล่ม ร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ความรู้ที่ได้จากการอ่านได้ ร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่สามารถตั้งคำถามเพื่อจะแสวงหาความรู้จากเรื่องที่อ่านได้	ร้อยละ ๘๐ ร้อยละ ๗๕ ร้อยละ ๗๕											
ระยะเวลาดำเนินงาน เริ่มต้นวันที่.....๑.....เดือน...พฤษภาคม.....พ.ศ. ๒๕๕๒.....สิ้นสุดวันที่.....๓๐.....เดือน.....เมษายน.....พ.ศ. ๒๕๕๓.....													
วิธีดำเนินงาน/ปฏิทินปฏิบัติงาน													
กิจกรรม	ช่วงเวลาดำเนินงาน												ผู้รับผิดชอบ
	พ.ค.	มี.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ด.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	
๑. กำหนดเกณฑ์คัดเลือกหนังสือที่นักเรียนแต่ละระดับชั้นควรได้อ่านและคัดเลือกหนังสือที่ควรอ่านระดับชั้นละ ๑๖ เรื่อง	↔												กรรมการทุกท่าน
๒. จัดหาหนังสือที่ได้รับการคัดเลือกมาไว้ในห้องสมุดอย่างน้อยเรื่องละ ๓ เล่ม	↔												กรรมการและครูบรรณารักษ์
๓. มอบสมุดบันทึกการอ่านให้แก่ักเรียนพร้อมชี้แจงกติกา (นักเรียนต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือที่อ่านสรุปประเด็นสำคัญ ตั้งคำถามเพื่อจะแสวงหาความรู้จากเรื่องที่อ่าน)	↔												ครูประจำชั้น
๔. ครูตรวจสอบสมุดบันทึกการอ่านของนักเรียนทุกสัปดาห์ ให้ความช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน และกระตุ้นให้นักเรียนอ่านอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ			←									→	ครูประจำชั้น
๕. จัดรายการตอบปัญหาจากหนังสือที่อ่านเดือน ๑ ละครั้ง (ให้รางวัลแยกตามระดับชั้น)			←									→	กรรมการ
๖. จัดประกวดเรียงความเรื่อง "หนังสือในดวงใจ" ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง (ให้รางวัลแยกตามระดับชั้น)					↔					↔			กรรมการ
๗. รวบรวมสมุดบันทึกการอ่าน สรุปผลสำเร็จของโครงการ											↔	→	ครูประจำชั้น/กรรมการ
งบประมาณ/ทรัพยากรที่ต้องใช้ ค่าหนังสือ ๕,๐๐๐ บาท ค่าจัดทำสมุดบันทึกการอ่าน ๕๐๐ บาท ค่ารางวัล ๕๐๐ บาท													
ผู้รับผิดชอบ คณะกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน													
การประเมินผล ตรวจสอบบันทึกการอ่านนับจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่มีลักษณะตามตัวบ่งชี้ เปรียบเทียบกับเป้าหมาย โครงการจะสำเร็จเมื่อบรรลุเป้าหมายทุกตัวชี้วัด													
ผู้เสนอโครงการ					ผู้เห็นชอบโครงการ					ผู้อนุมัติโครงการ			

ประมวลภาพบรรยากาศโครงการรวมพลังเพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑

ในหัวข้อเรื่อง **“ปฏิรูปการศึกษารอบสอง การประเมินรอบสาม : ปรับแต่ง หรือ ปรับรู้ระบบ ??”**

ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ณ สโมสรทหารบก ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ

